

Nyeste foderveiden skal helt ud på staldgangen

Viden: Seges Svineproduktion har omsat den nyeste viden inden for so- og poltefodring til praksis i otte besætninger.

Konklusion

- Selv i veldrevne besætninger gavner det at implementere nyeste foderveiden. Poltenes huld ved løbning optimeres, og huldstyring bliver mere effektiv til gavn for produktivitet og økonomi.

Af Thomas Sønderby Bruun, specialkonsulent og Gunner Sørensen, chefforsker

I projektet 'Barometerbesætninger' har Seges Svineproduktion i 2019-2020 undersøgt, hvordan den nyeste foderveiden bliver brugt i otte veldrevne besætninger. Hvis den nyeste viden ikke var implementeret i en besætning, har vi undersøgt årsagerne og givet idéer til, hvordan de kan komme i gang.

Alle får gavn af ny foderveiden

Ved projektets start var der en generel tendens til, at både poltefoder og drægtighedsfoder indeholdt mere protein end de aktuelle normer. En konsekvens af dette var, at poltene i flere besætninger havde for lav rygspæktykkelse, når de blev flyttet til løbestalden. Desuden betyder et højt lysin- og proteinindhold i drægtighedsfoderet, at det er sværere at genopbygge søernes huldtab fra farestalden uden, at søerne samtidigt tog uønsket muskelmasse på i løbet af drægtigheden. I besætningerne blev der fokuseret på:

- brug af deciderede polteblandinger for at opnå bedre huld på poltene ved løbning

- at reducere mængden af lysin og protein i foderet til drægtige søer uden tab af produktivitet.

Udfordringerne i nogle besætninger var, at poltene enten skulle have samme foder som diegivende søer eller som søerne i løbe-kontrolstalden. Ved at kombinere biologisk viden og de faktiske forhold kunne situationen for den enkelte besætning optimeres. I to besætninger blev den manglende fleksibilitet ved fodringsanlægget kompensert ved at manuelt tildele 0,5-0,7 kg proteinfattigt foder til poltene hver dag. Det proteinfattige foder bestod af korn, fedt, makro- og mikromineraler samt vitaminer (ingen aminosyrer), som sikrede, at kun rygspæklaget kunne vokse.

Nye styringsværktøjer i soholdet

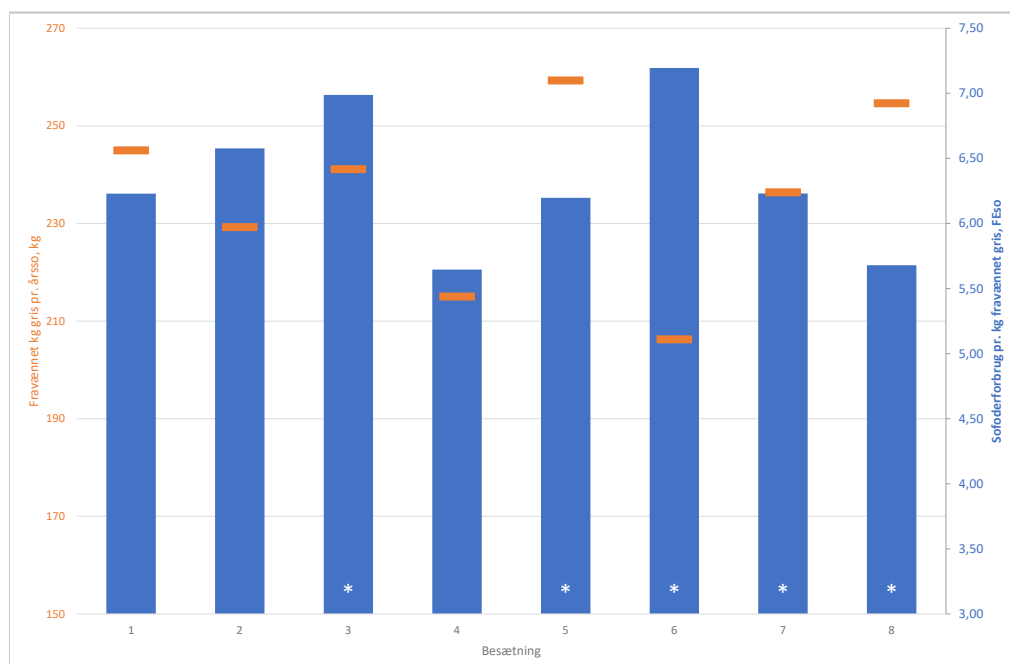
Der blev holdt fællesmøder med de deltagende besætninger for at samle deres erfaringer med de ændrede foderblandinger/fodertildelinger. Et af virkemidlerne på disse fællesmøder var benchmarking med udgangspunkt i produktionsstat fra Cloudfarms og AgroSoft suppleret med oplysninger om produktionsanlægget. Beregninger viste, at de otte besætninger havde en variation på mellem 80-95 pct. af dagene i farestalden, som blev brugt til reel diegivning, inklusive to dage til vask og udtørring, samt, at søerne kom i farestalden fire dage før faring. De resterende 5-20 pct. af dagene blev ikke udnyttet produktivt. Forskellen mellem besætningerne hænger

Implementeringen af nyeste foderveiden foregik ude på staldgangen i Barometerbesætningerne.

sammen med mange fravænnede kuld pr. faresti pr. år (hvilket medfører mange gange vask af farestien og mange forberedelsesdage pr. faresti pr. år), og om der praktiseres ugedrift eller 14 dages drift (hvilket medfører mange forberedelsesdage pr. rotation).

Et andet eksempel på bench-

Figur: Benchmark på kg fravænnat gris pr. årso (–) og sofoderforbrug inkl. polte pr. kg fravænnat gris (). Besætninger markeret * har mælkeanlæg til pattegrisene.

mark ses i figuren. Tre ud af otte besætninger havde ikke mælkeanlæg – uden, at det medførte systematisk lavere antal fravænnede kg pr. årssø eller højere sofoderforbrug pr. kg pattegrisetilvækst. Det giver stof til eftertanke, idet målet må være at opnå lavest mulig omkostning pr. kg pattegrisetilvækst – ligesom vi kender det fra smågrise- og slagtesvineproduktionen.

Variationen mellem besætningerne viser et potentiale for en optimering af outputtet fra soholdet, og her er der brug for flere nye nøgletal, så fodersammensætning og fodring bliver vurderet i én sammenhæng.

Fakta

Implementeringen af nyeste foderviden skal tage højde for:

- antallet af foderblandinger, der kan bruges i soholdet
- staldsystem og fodringsanlæg til drægtige søer
- om det er muligt at adskille fodringen af forskellige dyregrupper for særligt at tilgodese f.eks. polte
- at overimplementering af aminosyrer og proteinnormer ikke er en fordel